

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Crensovcu, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanos v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Ka to pomeni?

Zadnji meseci so pokazali, da prosvetni minister Pribičević jako dosta misli na Slovenijo, ar so njegove naredbe takše, da zadevajo navadno samo našo deželo, no pa tudi Hrvaško, štera je ravnotakši trn v njegovoj peti, kak Slovenija.

Najprle i najbolje so občutili njegovo moč učitelji. Njegovi verni demokrati prištaši v Sloveniji so ga tak „dobro“ poučili o šolskih razmeraj v Sloveniji, da pozna vsakšega učitelja ali je državotvoren ali protidržaven, ali sme ostati na svojem starom mestu ali pa ga trbe premestiti v kakši zakoten kraj, gde za božim hrbtom, gde niti do reči ne pride, ali pa je že takši grešnik, da več niti ne zasluži, da bi zvršavao učiteljsko službo i zato mora iti v pokoj. I tak je prestavljao stare i mlade, začasno — i stalno nameščene — se zna da samo tiste, ki neso demokrati.

V drugoj vrsti je zadela njegova šiba profesore. Šteri je pokazao, da vüpa biti pristaš druge stranke i je s tem zavrgeo demokratsko stranko, ne sme ostati v Sloveniji, nego mora iti v Srbijo ali Macedonijo.

S tem pa se Pribičević ne zadovoljo. On nešče vničiti samo ednoga stana, nego celo Slovenijo i celo Hrvatsko. V začetki toga leta je najmre izdao nekši razpis, ki med drugim pravi:

„Vsa prosvetna, vsa znanstvena, književna i umetniška društva, vse kulturne i prosvetno — humane vstanove i zavodi stojijo pod nadzorstvom ministerstva prosvete . . . Društva ne smejo biti strankarsko opredeljena i ne smejo biti niti plemenska niti verska. Vse vstanove, ki delajo za ljudsko izobrazbo, majo dužnost sprejemati v svoje okrilje vse, ki želejo izobrazbo, brez pogleda na njiv stan, stranko i vero.“

Prvo, ka te razpis zahteva, je to, da morajo vsa društva v državi tak plesati, kak Belgrad igra. Z drugimi rečmi se to pravi, da zgubi društveno življenje svojo samostojnost i bo podvrženo centralizmu. Kak vlada centralizem v političnom i gospodarskom ozirji, tak naj vlada tudi v izobrazovalnom pogledi. Prosvetni minister naj bo tisti komandant, šteroga bo moralo vse poslušati, tudi kakše društvece v najbolje severnom deli Prekmurja.

Še vno go hūši vdarec za slovenska društva pa je tisti deo razpisa, ki pravi, da društva ne smejo biti niti plemenska niti verska. S tem je Pribičević očividno povedao, ka je njegov pravi pomen. Zatreti šče vse, ka je slovensko i ka je versko.

Kak velki vdarec je to za Slovenijo, sprevidimo, če malo pregledamo kakša so naša društva.

Vsa društva v Sloveniji — mislimo pri tom samo na tista prosvetna društva, ki majo fundament na krščanskih načelaj, ar brezverskih Pribičevićov razpis itak ne

zadene — majo dva znaka; so najmre slovenska i katoličanska ali krščanska.

Naše čitalnice, bralna — i izobrazovalna društva so si postavila za cil vzgajati slovenski narod, v kelko to pomaga k vzbujanji narodnoga čüta — da smo v prvoj vrsti Slovenci — i k poglobitvi verskoga življenja. Pribičević pa je nasprotnik Slovincov i je posebno velki sovražnik vere, zato šče vničiti vse, ka je slovenskoga i ka je katoličanskoga.

Ka dosegne s svojim razpisom, se še pokaže, a da svojega pravoga namena ne, je že zdaj gotovo. Kak ne mogeo i nemre učitelov i profesorov prisiliti, da bi pristopili k njegovoj stranki, s tem, da jih preganja, tak tudi ne dosegne, da bi mi zatajili slovenstvo i katoličanstvo, če nam prepove slovenska i verska društva.

Človek i vera.

„V človeških stvorjenjah je nekši nagon, šteri jih vsigdar sili, da delajo dobro. Te nagon pa ne zanaga vsigdar; večkrat ga prevladajo hūdbne moči i ljudje delajo hūdo. Nekša notranja moč pa jih pokliče vsigdar nazaj k dobromi. Gda so okolščine najbolje težavne, gda moči tmice premagavlejo, te se dobri angeli človeške narave vsigdar protipostavijo hūdomi.“ — Iz govora predsednika američanskih Zdrüženih držav na kongresi Družbe sv. imena.

Denešnja doba je puna žalostnih i pretresljivih pojavov kak v javnom življenji vekših skupin, narodov i držav tak tudi z zasebnom življenji posamičnih ljudi. Za zdaj poglejmo samo drugo.

Najžalostnejši pojav v človeškom življenji je gotovo samomor. I dnesden se jih izvrši telko, kak mogoče do zdaj v niednoj dobi človeške zgodovine.

Ne dneva, da časopisi ne bi prinesli poročil o samomoraj: „samomor 12 letne deklice, v vodo je skočo 12 ali 16 leten mladenič, strela se je delavec, zagiftala delavka, življenje si je k nčao trgovec, ravnatelj banke, general, poslanec, minister, itd.“ — Časopisi prinašajo ta poročila, kak da bi bilo to nekaj čisto naravnoga, ne pomembnoga, toga pa nihče ne pita, ka je tom vzrok i kak bi se dala ta rana v človeškoj družbi odpraviti.

Samomori neso edina žalostna prikazen denešnje dobe. Gotovo so pa največše hūdo i kažejo najočitnejše človeško nezadovolnost. Sme mo najmre trditi, da je vzrok vseh samomorov nezadovolnost z življenjom. Pitanje pa je, gde ma ta nezadovolnost svoj vzrok. — *Nevera je tisti stüdenec, iz šteroga izvira nezadovolnost človeštva, vse hūdo, vsi samomori.* Da je tom tak, kažejo dejstva, da si jemlejo svojevolno življenje ravno brezverci, ljudje, ki so se vdali materializmu, svetnomi vživanji. Z vživanjom, dobičkaželostjov so iskali nebesa na zemli, v bogastvi, lübezni, v nasladaj popolno srečo, blaženstvo. Ar pa te neso našli, nego so jih zadevale celo razne menše i vekše nesreče, štere so jih tirale v obüo, so šli predaleč, včinoli so, ka ne bi smeli včiniti — vzeli so si življenje.

Brez žive vere je pravo življenje nemogoče. Ar vera je tista svetlost, štera razsveti tmico žalosti, nesreč, angeo, ki vieva tolažbo v vsakšoj potrnosti, ona je tista moč, s šterov človek lahko premaga vse težave zemelskoga življenja.

Dnesden je tudi med prostim ljudstvom vno go nezadovolnosti i to zavolo toga, ar tudi

ono nema več prave vere. Gda iščemo vzroke toj nezadovolnosti s tem namenom, da bi jo odpravili, moramo iti do najglobokejšega pitanja: ali živi v narodi vera? Brez vere je najmre vsakša pomoč brezuspešna. To se vsigdar bole kaže. Vera je najmre s človekom tak tesno združena, da se ne da ločiti, če so jo pa vseeno ločili, jo iz src izrgali, se to brez škode ne moglo zgoditi.

Odločnost.

Pri nas, v Krajini, smo že tudi hajdi dobri strankarje, političarje, kritiki i sodniki. Posebno smo pokazali velko zanimanje, delovanje, aktivnost v političnom življenji pri zadnjih volitvah. Razni politični, resni i demagoški, pametni i denuncijski shödi so bili nenavadno živi. Lahko pravimo, da smo se že tudi mi vrgli na politiko i mislimo malo več i to malo več po svojem. Ima so za nas mislili samo drugi — če so ešče tei znali — mi smo samo klumali, kak sramežliva deca v skoli, štera ne vüpa odpreti svojih vüst, ar se boji „velkoga“ i „hūdoga“ gospoda učitelja. Pravim, tak smo mi vsakšemi samo klumali, kak strašila v prosji, s šterimi maše veter, ar majo prazne glave, če ravno nam je zgučao vse vküp, zeleno i süho, pametno i neumno. Zdj pa že malo prevagamo reči raznih agentov, špekulantov, i političnih avanturistov. Tak je pravo, ne vse vörvati, nego najprle se prepričati i potli vörvati.

Lehko smo ponosni, da že mamo v istini dosta možov, šteri stojijo v politiki na svojih nogah i so za istino zreli, da vse prav premislijo. Ali mnogo več polovica možov pa se ešče ne zaveda svojih pravic, svojega moškoga poklica v politiki. Dosta je ešče takših, šteri se nagiblejo na desno i levo, odked veter potegne. Dosta je tudi takših, šteromi vala lepo doneča reč, malo penez, kupica vina ali pa prazne obljübe. Kaj ne to je ne moško, tak delajo švindlari, ljudje šteri ne dajo nikaj na svoj moški ponos, na svojo pamet. Takši ljudje tudi nemajo nikšega trdnoga zvanja, ne obstanka, nemajo cilov, za štere bi se borili, šteri cili, smotri bi njim kazali pot, ki je prava, ki si vsakši človek mora začrtati i potem biti trden, stalen, nepremagljiv, kremenit, železen značaj. Toga ešče vnogi pri nas nemajo, zato pa smo sami največ krivi dostokrat, če nide v življenji vse tak, kak bi nam bole bilo po völi.

Zadnje volitve so nam pokazale, da so pri nas različni strankarje. Ravno naša Krajina je dala najbolje pisano sliko ob volitvah. Tu je dobila vsakša stranka gotovo število glasov i to mi je ravno vzrok, kak smo zgoraj omenili: netrdnost, omahlivost, nepravilno prepričanje v političnoj orijentaciji. Tu mamo: liberalca, demokrata, socialista, komunista, radičovca, republikanca, samostojneža, maloga kmeta, radikala, agrarca, pristaša SLS, klerikalca kak se že vse to imenuje po političnom slovri. Malo čüdnog kaj ne, na tak malom falati zemle, pri 25 jezero vöilcah se vse naide. To je znamenje, da je istina, kak pravimo, da je resan dosta možov, šteri se püstiyo „fajn“ vleči i nemajo trdnoga političnoga prepričanja. Tak se razidemo, tak se zgübla naša moč, smo ne v ednoj fronti, da bi se uspešno borili za svoje pravice. Pitajmo samo ednoga, šteri je volo republikance, če zna za njihov program, drugoga, ki je volo Hartnera, ali tretjega, šteri je volo liberalce, pitajte ga samo i node vam znao povedati zakaj je ta volo, ar tudi sam ne ve. On je čüo lepo gučati gospoda, vörvao je, vrgeo je kruglico na njega i s tem je rešeno vse. Zdj pa mrmra, kune, se čemerji, graja, šinfa, ne ve pa kelko je zamüdo i kelko njemi škodi, da je ne v vrsti tistih, gde je dosta njegovih znancov, da bi podpirao skupno

moč. Zato je pravilno i tak mora biti, da smo pristaši edne stranke i to tiste, od štere znamo, da je trdna močna stranka, štera ma poštene ljudi, dobre, pametne ljudi za svoje voditele, štera ma svoj stalen, trden, jasen razumliv program. Stranko moramo dobro spoznati, se prepričati jeli ona resan dela tak, kak bo to nam dobro i če je naše mišljenje ednako toj stranki stopimo v njo i potem bodimo njeni zvesti člani, ar ona je tudi naša. Tak ne bomo v njoj tujci, gledali bomo v njoj nositelico idej, nazorov, mišljenja, kak čitimo i mislimo sam. Ne je prav, smo tu vütro tam. Posebno pa je škodljivo za nas, če idemo za kakšvšte strankov, za vsakim človekom, šteri nosi nove programe i ideje. Močna stranka ma moč za nas i državo, male stranke so pa velka nula, ne pomenijo nikaj, ar nemajo dobrih i jasnih cilov, nego se rodijo v glavaj političnih koristolovcov, šteri bi radi tak prišli do nekše veljave i do mandata. Razlika je med strankov, i strankov i ta razlika se vidi ravno v idejah, štere stranka nosi, kak svöje deseter zapovedi. Imamo razum, imamo pamet mislimo, prepričajmo se, gledajmo delo i te se odločimo, za štero stranko bomo, da ne bomo šli i vörvali vsakoj političnoj tikvici. Složni v ednoj vrsti bomo si stvarjali lepšo bodočnost, nesložni, če se bomo cepili, šli za vsakim, pa bomo šli nasproti slaboj, nesigurnoj temnoj bodočnosti. — Hr. —

NEDELA.

VI. po vüzmi. — Evang. sv. Janoša 15, 26—27. i 16, 1—5. — Pride pa vöra, da bo vsakš, ki vas vmori, mislo, da Bogi včini službo.

Te reči je govöro Jezuš svojim apoštoom prle kak je po vstajenji zapüsto zemlo i se vzdigno v nebo, da bi bio sprejeo plačilo povellčanja od svojega nebeskoga Oče. Svojim apoštoom na zemli ne obečao dike, častnih državnih služb, sreče i blaženstva, kak to delajo, zemelski krali i gospodari, nego jim je proroküvao trpljenje. „Nihče nemre biti vekš od svojega gospoda,“ jim je pravo ob drugoj priliki. On je bio njihv gospod. Ar pa je morao on trpeti, zato bo tudi herbija apoštov i vučnikov na zemli samo trpljenje.

Zveličarovo preroküvanje se je od reči do reči spunilo. Kak je on trpo, tak so morali trpeti tudi vsi tisti, ki so njemi pomagali razširjati njegovo kraljestvo. Trpeli pa so tudi nasledniki apoštoov. Što bi mogo zračunati velke aldove, štere so doprinesli prvi kristjani? V smrt so jih tirali, ar so pravili o njih, da so sovražniki človeškoga roda, da zapeltjejo ljudi, razširljajo bogokletne navuke i tak pobijajo istino. Vnogi listi človeške zgodovine so popisani s krvjov mantrnikov, na šterih so se spunile reči Gospödove, da jih bodo metali iz zbirališč i tirali v smrt.

Dnesden tudi ne bolše Preganjanci Kristušovoga nauka živejo naprej i napenjajo vse svoje sile, da bi ga zatrl. Nastopajo proti Cerkvi, proti njenim i božim zapovedam, proti verskim navadam i proti tistim, šteri so postali nasledniki tistih apoštoov i vučnikov, šterim je Kris-

tuš preroküvao: iz zbirališč vas bodo metali i v smrt tirali. Stari preganjanci so bili pogani i so delali v zmoti, ar so mislil, da Kristušovi pripadniki žalijo njüve boge. Zdašnji preganjanci so tudi pogani, a kršćeni. Nosijo ime Tistoga, šteroga smrtno sovražijo i ščejo zbrisati celo njegovo ime s tem, da bi zatrli Matercerkev, spravili s sveta njene služabnike, ki z rečjov i djanji širijo Zveličarov navuk. Vsega toga pa je kriv denešnji brezverski düh, šteri se je — na žalost bodi povedano — tudi med prostim narodom razširo. Med človeštvom je malo pravoga Kristušovoga düha. Te düh vzgaja ljudi, ki vsigdar i vseširok kričijo proti vsemi, ka je cerkvemo, oskrunijo verske svetinje, preganjajo dühovnike. — Boj pa je Kristuš tudi dopüsto, gda je Petri pravo: „Ti si skala, na to skalo zozidam svojö Cerkev i vrata peklena je ne bodo premagala“, zednim pa je tudi povdaro, da zmaga cerkev.

Da pa bomo te zmage tudi mi deležni, moramo stati na strani Kristušovoj, v družbi njegovih apoštoov i učencov, v bojnoj vrsti njihvih namestnikov — dühovnikov, če tudi nas bodo z njimi vred zasramüvali i nas preganjali

Glasi.

Slovenska Krajina.

Tajništvo Slov. ljudske stranke v M. Soboti, je od 26. maja pa do 6. junija zaprto ar tajnik Horvat odpotuje v Rim. Pripadniki stranke v potrebnih zadevaj se naj obrnejo na tajništvo SLS Maribor, Aleksandrova cesta št. 6.

Prva mladeniška (dečkovska) Marijina družba v Prekmurju. Ka smo si že dugo želeli, to nam je zdaj dobri Bog dao, tak smo pravili v nedeljo 10. maja, gda smo mladenci prvokrat stopili pod Marijino zastavo njej vörnost prisegli. Naše dekle že tri leta majo svojo družbo, zato smo si jo zaželeli tudi mi dečki, ar vidimo, da je Marijina družba nekaj najlepšega za mladoga človeka i smo spoznali, da z Marijinov pomočjov mladenič čisto inaci lejko žive. Nikše posebne slovestnosti ne je bilo, zgodilo se je vse čisto natihoma, zato pa je slo vse bole globoko v srce. Sprejem so izvršili domači gosp. kaplan Oberžan pred večernicami. Naj prle smo pred Marijinim oltárom ponovili krstno oblübo, za tem je bila predga, za njov pa sprejem pri velkom oltari. Tak smo delali, da smo postavili dober fundament novoj hiši, v šteroj se bodo zgajali dobri Marijini sinovje; šteri bodo ednok dobri gospodarje i vzorni očetje. Mala armada samo 21. nas je, i to je ravnoč tisto, ka stoga maloga semena je tista sejatev, štera na razoranöj prekmurskoj njivi se bo vkorenila i bogato žetev obrodila. Mi se pa nebojimo, či nas je nej sram, da mamö Boga za Očo, all naj bi nas te bilo sram, da mamö Marijo za Mater? — *Marijin sinovi na Cankövi.*

Občinarim se jemle pravico? Več oštarjašov dobi plesno veselico do 1. poponoči — proti volji tiste občine, v šteroj prebiva oštarjaš. Zato pitamo? Ali se sme kaj takšega brez dovoljenja občine dovoliti, ka je njoj na teher i v škodo v moralnem ozirü, celo pa te gda se občina protivi tomi?

Prekmurske vage. Občinske vage so dostopne vsakomü zato tudi ljudstvo proba te vage. Ljudstvo se strašno upravičeno ali neupravičeno čemerü nad tem, ka vsakš bik na sobočkoj vagi — gde vaga prisegnjeni policaj — ma od 25—30 kg. menje kak na šteroj steč drugoj občinskoj vagi pri ednom falati? Što nam to raztolmači, ka na Radenskoj do 10 kg. samo zgübi, na sobočkoj pa tak velki razloček.

Dol. Lendava. 10. maja je bila pri nas nova meša, štero je služö častiti gospod Jožef Tkalec salezijanec. Lepoj priliki je bilo na pomoč tudi vreme. Bilo je vse jako lepo. Za Lendavo jo to bila prava senzacija, po celöj Lendavi je bilo vse puno ljudstva, štero je z radovednostjov gledalo lepo procesijo. Cerkev je bila nabito puna. Bili sta dve predgi, slovenska i madjarska, šterivi sta držala dva gg. Prekmurca. Posebno se je vsem dopalo v istini krasno petje gg. klerikov, štere je novomešnik pozvao seov. Pot novomešniki do cerkvi so krasili lepi slovölöki z lepimi napisi. Vsi v Lendavi so pravili, da je ešče v Lendavi ne bilo tak lepe cerkvene slavnosti i resan se je vidilo svetejšnje razpoloženje v našoj Lendavi. Na domi novomešnika je bilo tudi lepo vse i primerno slavnosti, le škoda, manjkali so novomešnikov dobri oča, šteri so že mitvi. — 17. t. m. je pa peo novomešnik mešo v Gomilici, svojoj rostnoj vesi, v kapelici, gde se je ravnotak zbrala množica ljudi. Novomešniki želimo lahko pot v svojem zvanji. — H.

Odloku Engleskih Vlasti o ovome leku protiv reumatizma. Na osnovu mišljenja nadležnih vlasti o ovome leku izdat je patent u ime engleskog Kralja Džordža V., a sa pozdravom pronalazaču Dr. Ivanu Rahlejevu. U tome patentu je ovaj lek pohvaljen kao osobito koristan za lečenje reumatizma, te je zato dozvoljena prodaja ovog leka u celoj Engleskoj. Tim povodom date su sve zakonske povlastice u korist pronalazača Dr. Ivana Rahlejeva i u samoj povelji izričito je naznačeno, da će svi pokušaji falsifikata ili podržavanja ovog leka biti strogo kažnjeni. Naročito je važno to što ovaj lek uvek izradjuje sam njegov pronalazač Dr. Ivan Rahlejev i to u svojoj laboratoriji, koja se nalazi u Beogradu u Kosovskoj ul. 43. Isto tako laboratorija prima i vrši brzo i tačno sve narudjbine ovoga leka i sama ih prema datoj adresi otporavlja. Uspeh do sada postignut u lečenju ovi lekom jeste vrlo velik, jer su se mnogi reumatični bolesnici u našoj zemli izlečili ovim lekom posle upotrebe od dve do tri kante. Sem toga ovaj lek ne samo je patentovan u našoj, već je patentovan i u dvadeset i devet stranih država u kojima se takodjer prodaje.

Dobrovnik. Slovesna otvoritev avtomobilskoga prometa v Dobrovniku je bila dne 1. maja. Kak nam je te potreben, se vidi že iz veličastnoga sprejema, s šterim je pozdravo Dobrovnik v avtomobilom prišle goste iz M. Sobote. Že pred 8. urov se je zbrala množica ljudi pred poštnim poslopjom i skoro je privozö avtomobil ki je bio okrašen z državnimi zastavami i s cvetjem, v Dobrovnik. Iz Murske Sobote so dospeli gg. srezki poglavar, šef gradbene sekcije, delegat direktije poste i telegrafa ter upravnik pošte Murska S. bota, štere so pozdravili

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vögršćine prestavo Fr. Kolenc.

Vse je potrebno v velikanskoj človeškoj družbi, kak je potrebno v naravi kamen, zemla, so, rüde, trdi les, mehki les, silje, trava, mah. Vsakše je dobro, svakše hasnoviti, svakše potrebno. A mah nemre zrasti v drevo; drevo nemre ostati pritlikavo, če mora svojemi cili odgovoriti. Vrtnari je včasi od vseh strani žrežejo, trgajo, formažo, a tudi zamerje, če je ne püstijo rasti po naravnoj moči.

A on je tudi skrbniki odgovoren. Nemre prosto prigovarjati dečki, da naj dela, ka je čista žela njegove düše.

Že v tistom hipi pa se je odločo, da ga bo v odločitvi z vsemi močmi podperao.

— Pohvaliti moram tvojo odločitev, sin; — njemi je pravo. — Čisto inaci bi ravnao s teov, če bi znao o tebi, ka zdaj znam. A proti zakoni itak nemreva delati. Tebi je skrbnika določo zakon.

— Če pa tisti skrbnik nešče moje dobro; — je vdaro v reč Elemér.

— Pst, toga ne smeš praviti. Osvedočen sem, da to tudi ne tak. Betežasta domišljija. Misliš, da ti skrbnik šče slabo. To je nemogoče. Zato me poslušaj. Jaz odobravam tvoje nakanenje. Te bom tudi podperao. A proti voli tvojega skrbnika nemrem delati. On mora privoliti v to, da stopiš na obrtniško pozvanje,

— I če ne bi privolo? — je pitao dečko.

— Te moraš bogati.

— Ve pa on sam piše, da me da za meštra. Če samo proti i nakanenja ne obstinirati, nego bo tudi nadale šteo, da se včim, za ka nemam veselja, se bom tak slabö včio, da bo te nazadnje gospod ravnateo vi prisiljeni me vö vrči.

— Kakše gizdave reči so to? Odvadi se, sin; tak ne boš srečen v življenji.

— Odpüsti te, gospod ravnateo — je odgovorio Elemér bole milo — a to je moja nespremenliva vola. Kak sem mali i mladi, tak močna i zrela je moja odločitev.

To je ravnateo že vido.

— Meni je nikaj ne; — je odgovoro dečki. — A moraš pohoditi svojega skrbnika i ga prositi za privolenje.

— Naj bo, včinem, — je pravo Elemér. — A nakanenja mi nemre zabraniti. Vadlati se vü pam. Prisegnöti.

— No, no. Samo se ne lüčati z rečmi.

To se ne spodobi. Dečja prisega je špilarija. Še žao ti bo lahko.

— No pa ne prisegnem. Samo povem. A ka povem, to je već od prisega. Ar prisega se, če tudi grešno, lahko prelomi. Svoje odločitve pa nemrem prelomiti. Ta me nese.

Ravnateo je ginjeno pobožao dečkovö glavo.

— Resan ne bi mislo, da si tak jakosten dečko. Če tak ostaneš v celom svojem življenji, postaneš znamenit človek. Bog ti pomagaj! Jaz ti ne bom stao na poti. Nasprotno kelko bom mogo, ti ga bom vravnavao.

I da bi potrdö svoje reči, je drugi den

par ranškov stisno v dečkovo prgiščo.

— Znam, da nemaš penez, sin. Peški nemreš iti k strici, ar je daleč. Tudi te ne bi püsto. Med tvojimi dobrotniki sem zbrao za tebe to malo šumico. Sprejmi jo z dobrim srom.

— Hvala, dragi gospod ravnateo. Od dnes naprej vas bom lübo. Ja lübo. To već pomeni, kak če bi pravo, da vam ednok poplačam.

Ar moja lübezen gotovo poplača. Elemér je friško pograbo ravnatelovo roko, da bi jo küšno.

Ravnateo je nazaj potegno roko. A v tistom hipi je zgrabo dečkovo glavo i ga je küšno na čeli.

— Naj te Bog vödi! Ne spozabi se z mene! Blagoslovim te.

6. Na trnjavoj poti.

Elemér je vküp pobrao svoje stvari, šterih ne bilo već, kak za malo turbico. Eden tovariš njemi je dao svoj zvoščeni ceker, v šteroga je zdaj na mesto knjig svoje cotice sklao. Ravno zadosta je meo. Na to je privezao zgorašnji kaput. Tak kak vojak.

Ceker s kaputom vred si je prikapčo na hrbet. Zdjaj je že popln vandraš postao iz njega.

Šebeščanov vert, gda je vzeo slovo od vrloga meštra i njegovoga detiča, njemi je dao za pot hasnovite tanače.

— Samo prvi mesec bo žmeten, sin — je pravö. — Novi črevli tudi stiskajo, terejo človeki nogo, prvi dnevi plavanja so nenavadni, vtrüdlivi, človek misli, da se nigdar ne vžive. (Dale.)

zastopniki občin, požarna bramba, šolska mladina i možica navdušenega občinstva. S tem nam je zelo olajšano potovanje i tudi poštne zveze so izvrstne.

Malo inači je pisala negda, pred par leti „Morszka Krajina“, kak zdaj. Zdaj piše, da demokratije prej farbajo ljudstvo. V Fokovcih so meli shod, gde so nešterne nerazumne ljudi pridobili za sebe. Krajina pravi, da tu vse inači gučijo, kak v Belgradi delajo i je ostro napada. Če pa zdaj vzememo v roke Krajino od drugih let pa štemo nekaj drugoga, tam so demokrati edino dobri, vsi bi prej morali biti v njihovi stranki itd... Če se dobro spominjamo, je vrednik Krajina bio žalostno propali kandidat demokratske stranke. Vse je znao, nas samo veselil, da Krajina zdaj potrdi vse naše trditve, ka smo mi pisali od demokratov. Kak se vidi smo kapute obrnoli?

Država.

Vüzensko darilo Narodne banke. Narodna banka je darivala za sirnaške dijake v Belgradi za vüzen 10 jezer dinarov.

Krao je, da bi prišeo v novine. Pred belgrajskim sodiščem je stao pred kratkim grof Jarosy. Obtožen je bio, da je vkrao nekšemi belgrajskomi fabrikanti iz predsobe zimski kaput. Grof je svoje djanje pripoznao, izjavo pa je, da kaputa ne vkrao zavolo svojega dobička, nega v duševnoj zmešanosti. Mantrala ga je boleštna žela, da bi čteo svoje ime v belgrajskih časopisaj.

Živ mrtvec. V Bradičaj (v Hercegovini) je vrgeo nekšega človeka sredi ceste velki beteg. Nekaj časa so ga vlekli krči, nato pa je postao popunoma miren i ne kazao nikšega znamenja življenja. Ljudje so mislili, da je mrtev i so ga položili na mrtvaški oder. Sorodniki i prijatelji so se zbrali okoli njega i jok se je razlegao po sobi. Naednok pa se je začno mrtvec gibati, odpro je oči i se čüdo tudi sam, kak drugi, gda so videli, da se giblje. Naskori je bio čisto zdrav.

Domača politika.

Živa seja narodne skupščine. 12. t. m. je bila v narodnoj skupščini jako burna seja, gde je prišlo do velikih izpadov. Poslanec Žebot (SLS), zakaj je dao odstraniti napis iz dver Jugoslovenskoga kluba, šteri je bio napisani v latinici i slovenščini. G. Žebot je spravo predsednika i vse vladne poslance v zadrego, ar jim je dokazao, da so že večkrat neumestno nastopili proti latinici, zato so začnoli strašno rasti vladini poslanci i padali so kliči: „Vojati i na vojati ž njimi!“ (Najpre z opozicionalnimi poslanci.) Vladna večina je vsigdar küntna, gda vidi, ka bo za njo slab, odgodi seje, eli začne seje prekešno i cilo izklüči poslance od opozicije od skupščinskih sej, če tej le preveč naštevlejo njene grehe, tak potem lahko delajo, ka ščejo. — **Odkup duhana.** Pri interpelaciji zavolo odkupa duhana od strani države (monopolna uprava) so se zavzeli za slovenske interese naši poslanci, šteri so protestirali proti prepovedi, ka se v Sloveniji več ne sadi duhan, zavzeli so se tudi za delavstvo, štero dela v duhanskih fabrikah, toda vlada se nej ozirala na to nikaj.

Ka bo z radikali i radičovci? Vodila so se pogajanja, da bi se tevi dve stranki sporazumeli i bi sestavili vlado. Do zdaj se ešče nevej nikaj. Največ je kriv Pribičević, da ne pride do sporazuma. Samostalni demokrati, posebno pa slovenski se strašno bojiyo, da bi tak popunoma vmrli v političnom življenji, zato zdaj intrigirajo na vse strani, da ne bi prišlo do sporazuma.

Zvünašnja politika.

Nemčija. Novoizvoljeni predsednik Hindenburg je prisego na republiko. Njegovi pristajše so niemi priredili velke slovesnosti, nasprotniki pa demonstracije. V skupščini, kda je prisegao so komunisti kričali: „Živela sovjetska republika“ i so odišli vsi vž iz dvorane.

Romunija. V tej državi je vlad, štera je po svojem deli precu podobna našoj, kak pišeio listi se združijo vse opozicionalne v eden blok, šteri najbrž prisili vlado do odstopa.

V Maroki (Amerika) se vršijo že dugo boji med domačini i Francozi. Zdaj se ščejo združiti Francozi i Španjolci, da zatrejo upor domačinov.

Fr. Kolenc:

Prosvetni tečaj.

9. Kmečka izobrazba.

VI.

Tri značilne poteze sč, ki kažejo veliko razliko med starim kmečkim stališom i med zdašnjim. Je pa že tak, da so tudi te poteze —

kak skoro vse druge novotarije — očivestno svedočanstvo, da se je kmečki stan ločo od svojega prejšnjega, naravno pravoga položaja i je zaseo na drugo pot, štera je nekša sredina med dvema stanoma, a bole zavija k drugomi, kak h kmečkomi.

V starom i srednjem veki se stališi reso ločili samo po svojem pozvanji; po tom kakše mesto so zavzemali v človeškoj družbi kakše delo so opravljali, z ednov rečjov kakšo življenjsko nalogo so izvršavali. Ta razlika je bila notranja. Zvün toga pa je bilo tudi zvünašnje znamenje, po šterom se je lahko spoznalo, ka je što; duhovnik, vojak, trgovec, obrtnik ali kmet. I to zvünašnje znamenje je bila obleka. Med trójnim namenom obleke — piše nekši znameniti učenjak — je eden namen, da loči stan od stana. Tudi kmečki stan je meo svojo posebno obleko. I smemo mirno praviti, da ta po svojoj priprostoj lepoti ne bila na zadnjem mestu, nasprotno vzbüjala je pazljivost vseh drugih stanov. Što ne občüdivao — i še zdaj občüduje — na priliko slovenskih kmečkih narodnih noš. Zadnji čas pa je vidimo samo pri kakših slovesnih paradai. Kmečki ljudje so najpre mislili, da je dosta lepše, če svojo priprosto, a lepo nošo zavrzijo i prevzemejo obleko drugih — varaških stanov. Pri tom pa neso pomislili, da s svojim stopajom delajo proti samim sebi, ar zgübiyo znamenje, štero je kazalo, h kakšemi stani spadajo. Kak lepo bi bilo, če bi znova lahko nastopali v svojoj kmečkoj obleki.

Kmečki ljudje pa neso zavrgli samo svoje obleke, nego tudi svoje navade. Štere so tak stare, kak je stari kmečki stan. V mnogih krajaj se je to zgodilo pod vplivom drugih. Nastopili so najpre ljudje — navadno takši, šterim se niti senjalo ne o tom, ka je kmečki stan, kak lepe so njegove navade i kakši pomen malo za priproste ljudi — i so trobili na vüha, da so te navade comprnija, babja vera, da so norost, zato jih trbe odpraviti. Posrečilo se njim je ljudi zapelati. Odpovedali so se njim, že tudi so bile svete njüvim dedekom i pradedekom i so sprevajale kmečkoga človeka skoz sto i sto letja, od prvoga začetka kmečkoga stana. Kmečkih navad so meli naši predniki dosta. A posebno edna je bila, štera se je odliküvala od vseh drugih i za štero je najbolje škoda, da je pštala tak redka, na mestaj je pa več niti ne pöznajo. To je zažiganje kresov. Začetek sega deleč nazaj v zgodovini slovenskoga naroda. V tisto dobo, gda so brezverni sovražniki püstošili našo deželö, klali naše može i odganjali v sužnost naše starčke, deco, deklice i dečke. V tistom časi so bili kresi znamenje groze. Gda se je na kakšoj gori zdigno plamen proti nebi, se je začüo krik po celoj kroglini. Kres je najpre naznanjao, da se bliža sovražnik, da prihaja brezverski Törk i je svojim krvavim plamenom zazavao narod, da se oboroži, zbere v obrambo domovine. I što je kres vido, je pograbo koso, motiko ali sekiro, zapüsto dom i šö, da včini svojo dužnost, štero njemi je nalagala lübezen do nesrečne od sovražnika oskrunjene domovine — Törki so odišli, nevarnost je minola, kresi pa neso vgasnoli. Kmetie so jih zažigali leto za letom ob vseh važnih prilikaj i se zbirali okoli njih. Komaj je začlo sunce, se je prikazao plamen i od daleč so se videle sence ljudi, ki so hodili okoli njih. Pri kresaj seje zbrala vsa kroglina. Prišli so stari i mladi, moški i ženske, največe veselje pa so mela deca. Proti višavam se je zdigavala iepa slovenska narodna pesem, oglasila se tamburica i čülo se je veselo juvkanje. Pozabili pa tudi neso na tiste čase, gda je goro prvi kres i naznanjao strah. Spomnili so se na pretečena stoletja krvavih bojov, gda so kmečki očeti i sini darüvali življenje i krv za vero domovino i dom, za svoje matere, žene i deco. Pri teh spominaj pa se je zbüjala lübezen do domovine, štera je bila telkokrat namakana s krvjov, do kmečkoga stana, šteri je dao tak batrivne bojevničke, zednim pa ponos, da tudi oni pripadajo kmečkomi stani. Kresi pa so vganoli, ar je vgzanolb tudi spoznanje, kakšega pomena so stare kmečke navade i samo tu i tam zagorijo, kak da bi šteli oznanjati, kak malo je pravoga kmečkoga düha med našim narodom. (Dale).

Zanimivosti.

Gda bo konec sveta? Italjanski časopisi poročajo, da so našli v nekšoj staroj kuči rokopis preröküvanji nekšega kapucina. Rokopis je pisano okoli leta 1760. Vsa v rokopisi napovedana preröküvanja sč se dozdej izpunila. Tak je kapucin preröküvao za leto 1792 francosko revolucijo i iznajdbö giljotine (naprava, šterov so obglavljali ljudi, op.), za l. 1830 pa revolucijo, za l. 1848. upor v kralovini Neapol i meščansko vojsko v Franciji. Svetovno vojno jenapovedao

za l. 1915. Za to leto, v šterom smo zdaj, preröküje potrese. L. 1950. se pökažejo tri sunca, l. 1960. se Sicilija potopi v morje, l. 1970. Španijo i Francijo vniči potres, l. 1980 bo divjala küga v Aziji, l. 1990. nastane zavolo sunčnoga potemnenja dugotrajna tmica i leta 2000. bo konec sveta.

Severni tečaj bodo raztopili. Profesor Löw v Londoni je znan po svojih radioelektričnih metodaj. Zdaj se peča z načrtom, ki prekösi vse, ka jih je do zdaj vido svet. V ledene pokrajine Sev. Ledenoga morja šče poslati močne elektrotehnične valove i jih raztopiti. Da posvedoči možnost, je pozvao v svojo delavnico novinare i je pred njimi razlöpo s pomočjov termičnih valov velik falat küfra.

Za smeh.

Iz šole: 1. Ka vam je znano o somari? — Učenec (taki zdigne roko): Da se tudi nešterni ljudje po njem imenüjejo.

2. Katehet (franciškan) je delio marlivim učencom podobice. Vsakši je pa morao povedati, ka na podobici vidi. Jürček je dobo sv. Antona Padovanskoga. Poznao pa ga ne i neje znao odgovoriti. Naednok pa se njemi je zasvetilo v glavici, bistro je pogledao zdaj kataheta, zdaj sv. Antona! Oči se njemi zaškrijo i zmagoslavno odgovori: „To je sv. katehet!“

Nepoznano ročno delo. Profesor obrtne šole je dobo od svoje žene plüsko. Ves zamišlen v svoje delo prevdarja sam pri sebi: „To je pa meni čisto neznan ročno delo.“

Slab spomin. Učitelica je pitala Mankico: „Ali je bilo pred petsto leti na zemli bole toplö ali bole mrzlo kak zdaj.“ — „Se pa istinsko ne spominjani več“, je odgovorila Mankica.

Ka je veter? Mišekec je napisao v nalogi: „Veter je zrak, šteromi je velka sila. Če njemi je pa še vekša sila, nastane iz toga viher.“

Gospodarstvo.

Piše: Izidor Horvat, učitelj.

Živinoreja.

Pitanje krme za živino.

Kak izboljšati travnik? Prvo je, da gde sč senožati, naj ne bo drevja, ne malo i tudi ne celh logov. Dreje drži senco, sunce ne more do zemlje, gde pa ne sunca, ne življenja i tak tudi trava nemre rasti. To vidimo na lastne oči, ob drevji se vidi gola zemlja i daleč okoli, par metrov, nega od trave nikšega haska. Pravilo se torej glasi: travnik naj bo čisti, vničimo vse drevje po travniki i tudi vse grmovje, da bo sunce melo s svojov toplotov i svetlobov moč na travo.

Kak sam omemo, pri nas so senožati slabe radi močvirnih tal. To se mi vidi je eden najvažnejših vzrokov, da nemamo krme. Večkrat gledamo i probao sam tudi sam, da se grnačje koplejo, da delajo na travniki. Voda je do kolen. Ali v samoj vodi more kaj rasti? Ali je to dobro ka o vodi zraste? Koliko trüda je s pokošenov travov! Trbe nositi na drogaj travo iz vode na breg, če je sploh kaj brežnoga, gde se potli trava jako pomali süši. Vidite kelko neprilik, kelko trüda, dela v vodi, nošenje, süšiti trbe po tjeden dni i ešče itak iz te, že tak slabe trave, dobimo jako slabo seno, štero nam marha jej samo zavolo toga, ar bolšega ne dobi a haska pa nema nikšega. Zato izsüšavlimo travnike! Napravimo iz teh močvar dobre rodovitne travnike. To pa napravimo, če skopamo jarke. Seveda tü nemre eden sam na svojoj senožati, nego vsi vertovje se naj dogovorijo, potem pa s skupnov močjov napravijo vse potrebno. Stroški bodo menjši i menje se zapravi sveta. Navadno je pri senožatih kakši potok, šteri ma svojo strügo i smer, kama teče, potok dobro izčistiti, da bo voda lahko odtekala. Prek travnikov, pa gde je najbolje močvarno, gde je kakši napol zaraščeni jarek, skopamo glavni i ga napelamo v potok, gde voda odteče. V glavni jarek napelamo več menjših jarkov iz več krajov, šteri bodo pobirali i odvajali vodo iz senožati. Voda se cedi vsigdar proti kraji, gde je globokejše, v tom slučaj v te jarke i tak bi zemlja postajala vedno bolj süha. Istina s tem si napravimo nekelko škode s prekapanjom, a glavno, je, da si osüšimo celo senožat, celo okolico. Po nešternih krajih majo podzemeljske jarke, cevi, a to dosta več košta. Dobri so odprti jarki, samö dobro je trbe razpelati, da bodo na hasek, da resan odvodijo vodo. V slučaji süšave pa je lahko iskoristimo za namakanje travnikov. Če tak osüsavlemo travnike, bomo vidili v kratkom časi uspeh; krma na naših senožatih bo se zbolšala.

Da pa pridemo do čimbolše krme, moramo včiniti ešče drugo potrebno. Po močvirnih trav-

nikih je vse puno meha i drugih trav, štere so na kvar rastlinam v njihovom rasti. Mej pokrrije gosto zemljo, zadržuje zrak, vodo, odjeme hrano rastlinam iz zemlje i tak je na veliko škodo travnikom. Zato ga trbe vničiti. To delo opravljamo v jeseni, kda več nikaj nemremo škoditi ne travi, ne paši. Gda se mah (mej) dobro posuši, ga z grablami iztrgamo, ga spravimo na kúpe i vüžgemo. Vüžgemo ga lahko tudi na zemlji kak raste, ali to je ne tak priporočljivo, ar zgori tudi korenje od drugih hasnovitih trav. To je eden dober način uničevanja meha. Tak smo pa mi precej travo zredčili, zato moramo travnike zasejati s semenjem dobrih trav. To semenje lahko naročimo (prištelamo) tam, gde bo nam to človek, ki dobro pozna tvrdke (firme) trgovine, gde se takše seme naroča, priporočao, da dobimo istinsko dobro seme. Sami pa zvözimo na njive steri iz senjeka, štao itd. na senožat, ar se tu tudi nahaja dosta dobrega semenja, štero nam lahko dosta koristi.

V kratkom stopi v veljavo precu velka nova carinska tarifa na uvoz i izvoz.

Poštné pristojbine se tudi povekšajo i to na priporočena pisma i paketa.

Izvoz naše živine je zadnji čas nazadüvao. Zdaj je ministerstvo zbralo posebno strokovno komisijo, štera prouči vzroke tomi i konštatira kak bi se naš izvoz živine povekšao.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	425 Din.,
" žita	350 "
" ovsaa	375 "
" kukörice	225 "

2. Živina:

govenska:	terci:	svinie
v Zagrebi 1 kg.	16—20 D.	20—25 D.
v Ljubljani "	17—20 D.	20—22 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 7. maj 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 59 50
Schilling	D 8 66
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 82
20 kronski zlat	D 223 75
Francoski frank, 1 frank	D 3 20
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 085
Svic. fran., 1 fr.	D 12 —
Talijanske lire, 1 lira	D 2 53
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Sv. frcs 8 385

UGODNA PRILIKA!

Umetni mlin z žagov, last Štefana Kumparič, na Razkriži, se zavolo prevelkoga posla i obrata i da se ešče bole povzdigne spremeni v „Mlinsko zadrugo“. Što šče pristopiti v to zadrugo, vložii 5000 dinarov,

štera šuma se njemi vknjži na mlin njegov delež.

Če ščete svoje peneze dobro vložiti, pristopite k toj zadrugi, gde bo se vam penez najbolše obrestüvao. Interesentje se pozavlejo, naj pridejo k prvoj seji, štera bo se vršila 24. maja popoldne pri mlini ob 2. vöri.

Ne zamüdite ugodne prilike!

Oddajo se

v MURSKOJ SOBOTI 48
3 hiže, 2 travnika, 1 njiva,
v MARIBORI
2 za trgovino primerni večji lejpi hiži.
Informacije daje pisarna
dr. ŠÖMENA, odvetnika
v MURSKOJ SOBOTI.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDA VA

plača najbolje dolarje
in zlate peneze. 48

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago III:

je najbolše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Götovščine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporočaa vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago III. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomu društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za letö 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Gröškovnjak, tajnik Štefan Hozian, podtajnik/Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Mihal Gjörök, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računovoditela Štefan Ritlop i Naci Markoja, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Naročnina ino oglašii se sprejmejo za „Novine“ pri ERDÖŠY BARNABAŠ, trgovci z papiirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradije vsako nedelo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8%; vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din navíše pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj slüžijo v hasek našemi kmetskomi lüdstvi. Zavüpaite nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka večim sirotam je lejko posodimo na fal interes.

HRANILNICA i POSOJILNICA

v BELTINCIIH r. z. z n. z.
uradije vsako sredo i soboto
od 8. do 12. ure.

Navadne hranilne vloge obrestüje po 8%; vezane vloge proti šest mesečni odpovedi nad 5000 Din po 9% vezane vloge od 6000 Din više pa po 9½%.

Kmetje, zavüpaite novo ustanovljenoj kršćanskoj posojilnici peneze i jih padno vlagajte, za štere dobro stojijo naši kmetje z celov svojov vrednostjov. Čim več bote vložili, tem več se bo lahko pomagalo siromakom na fal interes. Oni, šteri majo ešče knjižice od stare beltinske hranilnice (kase), naj je prinesejo, da se jim ali izplačajo njihove vloge, ali pa prepíšejo kot nove vloge naše kršćanske posojilnice. Imejte zavüpanje do nove hranilnice in posojilnice, kak ste imeli zavüpanje prle do stare.

Najbolši

trbovelski cement,
zagorsko vapno,
bukova drva,
kovački premog,
deske vseh vrst,
late, štaflini,
vsigdar staona zaloga, dobite najfalejše pri
J. Lavrenčić & drug
Sveti Križ pri Lutomerki (poleg cerkve).

Proda se posestvo

radi starosti 26 oralo veliko na lepom prostori ležece. Šša gospodarska poslopja zidana i krija opekov. Isto je oddaljeno 20 minut od železniške postaje Veržej i Bučecovec. Proda se živi i mrtvi inventar.

Naslov pove UPRAVNIŠTVO

1-a portlandcement-, zagorsko apno-, opeko-, črep-, kovaški premog-, deske-, late-, staffelne-, tesan les-, traverze- i. t. d., se dobijo letos po čudovito niski ceni z vseh žel. postaj v Prekmurju. — Štalna — zaloga vedno pri —
V. BRATINA
KRIŽEVCI pri LJUTOMERU, ki je glavni zastopnik stavbenega materijala za Prekmurje.

Hiša z gostilnov

in trgovinov z velikim prometom je naprodaj taki. Zemlje je 1 oral, 7 oralov pa je v zaküpi, štero lahko küpec prevzame. Pita se pri
Antoni Šober v Küzdoblani.